

1464—1466;

160. ΙΩΑΣΑΦ Α'.

Σωφρόνιον Α' τὸν Συρόπουλον διεδέξατο Ἰωάσαφ ἱερομόναχος ὁ Κόκκας, κοσμήσας τὸν οἰκουμενικὸν θρόνον ἔτη τρία, κατὰ τὸν Δωρόθεον, ἀνὴρ εὐλαβῶς ἀντεχόμενος τῶν θεσμῶν τῆς Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὄψμα πεσῶν τῆς ὀργῆς τοῦ μέγα τότε ἰσχύοντος ἐν τῷ σεραγίῳ Γεωργίου Ἀμηρούτζη, τραπεζουντίου εὐπατρίδου. Ὁ ἀτυχὴς Ἰωάσαφ, ταρπιτομένην βλέπων τὴν Ἐκκλησίαν ἕνεκα τῶν σκανδάλων τῶν κληρικῶν, ἀνωτέρων δῆλον οὖν ἀξιωματικῶν τοῦ Πατριαρχείου, εἰς τοσαύτην ἤλθεν ἀπόγνωσιν, ὥστε ἔβριψεν ἑαυτὸν εἰς φρέαρ, ἀπ' οὗ ἐξήγαγον αὐτὸν ζῶντα⁷²¹.

1466—1467;

161. ΜΑΡΚΟΣ Β'.

Τότε προσεκλήθη ἅ' ἀναβῆ τὸν πατριαρχικὸν θρόνον ὁ ἱερομόναχος Μάρκος, ὁ ἐπωνυμιούμενος Ξυλοκαράβης, τὴν πατρίδα κωνσταντινουπολίτης, ἀνὴρ καλὸς κάγαθος, καὶ πεπαιδευμένος· ὁ Μάρκος, ἐκλεγείς μετὰ τὴν τοῦ Ἰωάσαφ ἀπομάκρυνσιν, ἐπὶ βραχὺν χρόνον διόκησε τὴν Ἐκκλησίαν, συκοφαντηθεὶς ὅτι ὄνιον ἔλαβε τὴν πατριαρχικὴν ἀξίαν.

ται τὸ περὶ τοῦ τιμίου Σταυροῦ γράμμα. Πρόσθε; ὅτι ὁ συντάκτης τῆς *Μαυρογορδατείου βιβλιοθήκης*, πιστῶ ἔχων εἰς τὰ Πάτρια μάρμαρα τοῦ Παγκρατίου Δημάρη, τίθει τὴν πρώτην πατριαρχίαν τοῦ Συμεῶν Τραπεζουντίου τῷ 1461, καὶ διάδοχον αὐτοῦ τὸν Διονύσιον, ὅστις «ἦτο ἤδη πατριαρχὴς ἐν ἔτει 1467». Τίς σύγχρονος μαρτυρεῖ, τί γράμμα ἐπίσημον κυρεῖ ταῦτα, ἢ μόνη ἡ ἰδέα ὅτι αἱ χρονολογίαι, ἃς ἄλλοτε ὤρισεν ὁ Μ. Ι. Γεδεῶν εἰσὶν ἐκμηδενιστέαι. Δεύτερον ἄρα ἐπιτραπήτω μοι ἵνα ὑπομνήσω ὅτι πρέπει ἵνα λησθῶν ἐπὶ τὸν Εὐρώπικον οἱ θέλοντες ἵνα ἀπογευθῶσι τοῦ μέλανος ζυμοῦ βλ. Παράρτημα τοῦ ΙΖ' τόμου τοῦ περιοδικοῦ τοῦ ἑλλην. φιλολογικοῦ Συλλόγου, σελ. 47, ὅπου φαίνεται ὅτι χάριν τοῦ συζητησίου τῶν χρονολογιῶν μου ἐρροφήθη τὸ ὄνομα ἐνὸς πατριάρχου.

721. Μαλαξός· Δωρόθεος· Μονεμβασίας· Μελέτιος Ἀθηναίων· τὰ δὲ παρὰ Κυρίλλῳ Λαυριώτῃ φερόμενά εἰσιν ἀναπόδεικτα.

Μ. Ι. Γεδεῶν· Πατριαρχ. πίνακες.

34

